Cizinec - Brontosauři

```
  D           Hmi
1. Za vesnici stával,
        G          A
tam kde dobytek se pas
              F#mi
nikdy s nikým nemluvil,
      Hmi
nikdo neznal jeho hlas
     G            A7
vždy zůstal jenom na chvíli
  D             Hmi
a důstojnou měl tvář
      G              A
často jen tak prošel polem,
F#mi7               Hmi
jako dobrý hospodář
  G           A           D
a nikdo neví, odkud se tu vzal.

  A                   D
R:Byla vám to záhadná věc
   G           A
že kdykoliv se objevil
    D     Hmi
ten divný cizinec
A7          A              D
jako by nám tím chtěl něco říct

2. Když viděli ho poprvé,
držel v rukou meč a štít
prý za blázna ho měli,
ale nechali ho být
a do týdne se vojna zvedla
bůhví proč a zač
jen rýchlo prošla krajem,
v patách za ní křik a pláč
a nikdo neví, kde se ten muž vzal.

3. Když jednou přišlo sucho
nejhorší za sto let
on objevil se znova,
prošel ke studni a spět
pak se v noci spustil liják,
blesky bily tam a sem
a přitom hvězdy zářily
na nebi bezmračném
a nikdo neví kde se ten déšť vzal.

4. Už dávno se tu neválčí
a úrody je dost
čas na práci i na lásku
a důvod pro vděčnost
to cizinec když před léty
se zjevil naposled
prý na tváři měl úsměv
a v ruce bílý květ
A pak už víckrát nevrátil se spět.

5. Když mně to děda vyprávěl,
```

tak zrovna kvetl věs
a já si vzpomněl na dětství,
vidím to jako dnes
Jako kluk sem potkal lovce,
nesl přes rameno síť
pak i já svou první rybu chyt´.

6. A pak jsem jednou za bratrem
až do Dublinu jel
já na nedělní mši s ním
tehdy do kostela šel
Tam na zdi visel obraz,
měl už oprýskaný rám
ten muž co se z něj díval,
to byl svatý Patrik sám
a já najednou věděl, že ho znám.
C:A já najednou věděl, že ho znám.